ΔΙΑΤΑΞΗ ΤΟΥ ΠΡΩΤΟΔΙΚΕΙΟΥ (τέταρτο τμήμα)
της 24ης Ιουνίου 1998 *

Στην υπόθεση Τ-596/97,

Dalmine SpA, ανώνυμη εταιρία ιταλικού δικαίου, με έδρα το Dalmine (Ιταλία), εκπροσωπούμενη από τον δικηγόρο Μιλάνου Fabrizio Arossa και τον solicitor Rachel Brandenburger, με τόπο επιδόσεων στο Λουξεμβούργο το δικηγορικό γραφείο Elvinger, Hoss και Petrussen, 2, Place Winston Churchill,

προσφεύγουσα,

κατά

Επιτροπής των Ευρωπαϊκών Κοινοτήτων, εκπροσωπουμένης από την Kirsi Leivo και τον Richard Lyal, μέλη της Νομικής Υπηρεσίας, με αντίκλητο στο Λουξεμβούργο τον Carlos Gómez de la Cruz, μέλος της Νομικής Υπηρεσίας, Centre Wagner, Kirchberg,

καθής,

που έχει ως αντικείμενο αίτηση ακυρώσεως των άρθρων 2 και 4 της αποφάσεως της Επιτροπής, της 6ης Οκτωβρίου 1997, C(97) 3036, τη σχετική με διαδικασία εφαρμογής του άρθρου 11, παράγραφος 5, του κανονισμού 17 του Συμβουλίου (IV/35.860 — χαλυβδοσωλήνες),

* Γλώσσα διαδικασίας: η αγγλική.

ΤΟ ΠΡΩΤΟΔΙΚΕΙΟ ΤΩΝ ΕΥΡΩΠΑΪΚΩΝ ΚΟΙΝΟΤΗΤΩΝ (τέταρτο τμήμα),

συγκείμενο από την P. Lindh, Πρόεδρο, και τους K. Lenaerts και J. D. Cooke, δικαστές,

γραμματέας: H. Jung

εκδίδει την ακόλουθη

Διάταξη

Πραγματικά περιστατικά

1 Η προσφεύγουσα είναι ανώνυμη εταιρία ιταλικού δικαίου η οποία παράγει χαλυβδοσωλήνες και της οποίας το εταιρικό κεφάλαιο κατά ποσοστό 47 % κατέχει η Technint BV. Η Techint BV είναι κατά 100 % θυγατρική της Siderca Saic, εταιρίας αργεντινού δικαίου, η οποία παράγει χαλυβδοσωλήνες και έχει την έδρα της στο Μπουένος Άιρες (Αργεντινή) (στο εξής: Siderca). Κατά την Επιτροπή, η Siderca ελέγχεται από την εταιρία χαρτοφυλακίου Techint Group, San Faustin NV, με έδρα το Κουρασάο (Αντίλλες). Έδρα της Techint Group είναι επίσης το Μπουένος Άιρες, στην ίδια διεύθυνση με τη Siderca.

2 Στις 13 Φεβρουαρίου 1997, στο πλαίσιο έρευνας προς εξακρίβωση ορισμένων πληροφοριών σχετικά με την ύπαρξη συμφωνιών ή συμπεφωνημένων πρακτικών μεταξύ παραγωγών χαλυβδοσωλήνων και το συμβιβάσιμο αυτών των

συμφωνιών με το άρθρο 85 της Συνθήκης, η Επιτροπή διεξήγαγε έλεγχο στις εγκαταστάσεις της προσφεύγουσας, με τη σύμφωνη γνώμη αυτής. Με επιστολή της 4ης Απριλίου 1997, η προσφεύγουσα απάντησε σε ορισμένες ερωτήσεις που υπέβαλε η Επιτροπή στο πλαίσιο αυτού του ελέγχου.

3 Με επιστολή της 22ας Απριλίου 1997 η Επιτροπή απηύθυνε στην προσφεύγουσα και στον «ελέγχοντα όμιλο Techint-Siderca» αίτηση παροχής πληροφοριών δυνάμει του άρθρου 11 του κανονισμού 17 του Συμβουλίου, της 6ης Φεβρουαρίου 1962, πρώτου κανονισμού εφαρμογής των άρθρων 85 και 86 της Συνθήκης (ΕΕ ειδ. έκδ. 08/001, σ. 25, στο εξής: κανονισμός 17), η οποία περιελάμβανε συνολικώς δώδεκα ερωτήσεις. Η προσφεύγουσα απάντησε με επιστολή της 29ης Μαΐου 1997.

4 Επειδή θεώρησε ότι η προσφεύγουσα και ο «ελέγχων όμιλος Techint-Siderca» δεν απάντησαν σε όλες τις ερωτήσεις ή δεν απάντησαν πλήρως, η Επιτροπή απηύθυνε νέα αίτηση, με ημερομηνία 12 Ιουνίου 1997, καλώντας τους να παράσχουν τις αιτηθείσες πληροφορίες. Με επιστολή της 11ης Ιουλίου 1997 η προσφεύγουσα παρέσχε συμπληρωματικές πληροφορίες.

5 Θεωρώντας ότι οι πληροφορίες που παρασχέθηκαν ως απάντηση σε τέσσερις από τις εν λόγω ερωτήσεις εξακολουθούσαν να μην είναι πλήρεις, η Επιτροπή εξέδωσε την απόφαση της 6ης Οκτωβρίου 1997, C(97) 3036, τη σχετική με διαδικασία εφαρμογής του άρθρου 11, παράγραφος 5, του κανονισμού 17 του Συμβουλίου (IV/35.860 — χαλυβδοσωλήνες) (στο εξής: προσβαλλόμενη απόφαση), η οποία κοινοποιήθηκε στην προσφεύγουσα στις 7 Οκτωβρίου 1997. Στην προσβαλλόμενη απόφαση η Επιτροπή προσδιόρισε τον ελλιπή χαρακτήρα των πληροφοριών που παρασχέθηκαν από την προσφεύγουσα αναφορικά με τις ερωτήσεις αριθ. 1, στοιχείο β', αριθ. 3, στοιχείο β', και αριθ. 8, καθώς και τον ελλιπή χαρακτήρα των πληροφοριών που παρέσχε ο όμιλος Techint-Siderca αναφορικά με την ερώτηση αριθ. 2.

6 Το διατακτικό της προσβαλλομένης αποφάσεως έχει ως εξής:

«*Articolo 1*

Entro trenta giorni dalla data di notifica della presente decisione:

— Dalmine S. p. A. è tenuta a fornire le informazioni indicate nelle domande n° 1, lettera b), n° 3, lettera b), n° 8, formulate nell'allegato 1 alla presente decisione;

— Techint Group e SIDERCA Saic sono tenuti a fornire le informazioni indicate nella domanda n° 2 formulata nell'allegato 1 alla presente decisione.

Articolo 2

Qualora Dalmine S. p. A., Techint Group e SIDERCA Saic non forniscano le informazioni richieste nei termini e secondo le modalità indicati nell'articolo 1, viene inflitta a ciascuno di loro una penalità di mora di 1.000 ECU per ogni giorno di ritardo a decorrere dal termine loro assegnato dall'articolo 1.

La società Dalmine S. p. A. è responsabile in via solidale per il pagamento delle penalità di mora inflitte a Techint Group ed a SIDERCA Saic.

Articolo 3

Gli allegati 1 e 2 fanno parte integrante della presente decisione.

Articolo 4

Sono destinatarie della presente decisione:

— Dalmine S. p. A., Piazza Caduti 6 luglio 1944, n° 1, I-24044 DALMINE (Bergamo)

— Techint Group, Av. L. N. Alem 1067, Buenos Aires (Argentina)
c/o Dalmine S. p. A., Piazza Caduti 6 luglio 1944, n° 1, I-24044 DALMINE (Bergamo)

— SIDERCA Saic, Av. L. N. Alem 1067, Buenos Aires (Argentina)
c/o Dalmine S. p. A., Piazza Caduti 6 luglio 1944, n° 1, I-24044 DALMINE (Bergamo)

Contro la presente decisione può essere proposto, nei termini previsti dall'articolo 173 del trattato CE, un ricorso al Tribunale di Primo Grado delle Comunità Europee.

Conformemente all'articiolo 185 del trattato CE, il ricorso non ha effetto sospensivo.»

(«*Άρθρο 1*

Εντός προθεσμίας 30 ημερών από της κοινοποιήσεως της παρούσας αποφάσεως:

— η Dalmine SpA υποχρεούται να παράσχει τις πληροφορίες που ζητούνται με τις ερωτήσεις αριθ. 1, στοιχείο β', αριθ. 3, στοιχείο β', και αριθ. 8, του παραρτήματος 1 της παρούσας αποφάσεως·

— οι Techint Group και SIDERCA Saic υποχρεούνται να παράσχουν τις πληροφορίες που ζητούνται με την ερώτηση αριθ. 2 του παραρτήματος 1 της παρούσας αποφάσεως.

Άρθρο 2

Σε περίπτωση που οι Dalmine SpA, Techint Group και SIDERCA Saic δεν παράσχουν τις αιτούμενες πληροφορίες εντός της ταχθείσας προθεσμίας και κατά τον τρόπο που ορίζεται στο άρθρο 1 θα επιβληθεί σε κάθε μία από τις εν λόγω εταιρίες χρηματική ποινή 1 000 ECU ανά ημέρα καθυστερήσεως από της λήξεως της προθεσμίας που τους παρασχέθηκε με το ανωτέρω άρθρο.

Η εταιρία Dalmine SpA ευθύνεται εις ολόκληρον για τις χρηματικές ποινές εις βάρος των Techint Group και SIDERCA Saic.

Άρθρο 3

Τα παραρτήματα 1 και 2 αποτελούν αναπόσπαστο τμήμα της παρούσας αποφάσεως.

Άρθρο 4

Αποδέκτες της παρούσας αποφάσεως είναι:

— η Dalmine SpA, Piazza Caduti 6 luglio 1944, αριθ. 1, I-24044 DALMINE (Bergamo)·

— η Techint Group, Av. L. N. Alem 1067, Μπουένος Άιρες (Αργεντινή) με τη φροντίδα της Dalmine SpA, Piazza Caduti 6 luglio 1944, αριθ. 1, I-24044 DALMINE (Bergamo)·

— η SIDERCA Saic, Av. L. N. Alem 1067, Μπουένος Άιρες (Αργεντινή) με τη φροντίδα της Dalmine SpA, Piazza Caduti 6 luglio 1944, αριθ. 1, I-24044 DALMINE (Bergamo).

Κατά της παρούσας αποφάσεως μπορεί να ασκηθεί προσφυγή ενώπιον του Πρωτοδικείου των Ευρωπαϊκών Κοινοτήτων υπό τις προϋποθέσεις του άρθρου 173 της Συνθήκης ΕΚ.

Σύμφωνα με το άρθρο 185 της Συνθήκης ΕΚ η προσφυγή αυτή δεν έχει αναστολικό αποτέλεσμα.»)

7 Με επιστολή της 7ης Νοεμβρίου 1997, η προσφεύγουσα, υπογραμμίζοντας ότι είχε ήδη πλήρως απαντήσει στις ερωτήσεις αριθ. 1, στοιχείο β', αριθ. 3, στοιχείο β', και αριθ. 8, απάντησε σε «alle ulteriori questioni sollevate dalla Commissione in relazione alle domande citate» («σε όλες τις μετέπειτα ερωτήσεις της Επιτροπής τις σχετικές με την εν λόγω αίτηση»). Η Επιτροπή με επιστολή της 19ης Νοεμβρίου 1997 βεβαίωσε λήψη αυτής της επιστολής.

8 Με δικόγραφο που κατέθεσε στη Γραμματεία του Πρωτοδικείου στις 17 Δεκεμβρίου 1997 η προσφεύγουσα άσκησε την παρούσα προσφυγή.

Αιτήματα των διαδίκων

9 Η προσφεύγουσα ζητεί από το Πρωτοδικείο:

— να ακυρώσει τα άρθρα 2 και 4 της προσβαλλομένης αποφάσεως, καθόσον αφορούν την προσφεύγουσα·

— να καταδικάσει την Επιτροπή στα δικαστικά έξοδα.

10 Η Επιτροπή ζητεί από το Πρωτοδικείο:

— να απορρίψει την προσφυγή ως απαράδεκτη·

— επικουρικώς, να την απορρίψει ως αβάσιμη·

— να καταδικάσει την προσφεύγουσα στα δικαστικά έξοδα.

Επί του παραδεκτού

11 Κατά το άρθρο 111 του Κανονισμού Διαδικασίας, όταν η προσφυγή είναι προδήλως απαράδεκτη, το Πρωτοδικείο μπορεί, χωρίς να συνεχίσει τη διαδικασία, να αποφανθεί με αιτιολογημένη διάταξη.

12 Στην προκειμένη περίπτωση το Πρωτοδικείο θεωρεί ότι έχει στη διάθεσή του επαρκή στοιχεία από το δικόγραφο της προσφυγής και το υπόμνημα αντικρούσεως, καθώς και από τα συνημμένα σ' αυτά έγγραφα. Συνεπώς, παρέλκει η συνέχιση της έγγραφης διαδικασίας ή η κίνηση προφορικής διαδικασίας.

Επιχειρήματα των διαδίκων

13 Η προσφεύγουσα προβάλλει τέσσερις λόγους προς στήριξη των αιτημάτων της, τους οποίους θεωρεί επικουρικούς τον ένα σε σχέση με τον άλλο κατά τη σειρά που τους εξέθεσε στην προσφυγή της.

14 Ο πρώτος λόγος αναφέρεται στην παραβίαση ουσιωδών τύπων, την κατάχρηση εξουσίας και την παραβίαση της Συνθήκης και των κανόνων των σχετικών με την εφαρμογή της. Η προσφεύγουσα τονίζει σχετικώς ότι η Επιτροπή δεν δικαιούται να απευθύνει αίτηση παροχής πληροφοριών σε τρίτους, μέσω αποφάσεως στηριζομένης στο άρθρο 11, παράγραφος 5, του κανονισμού 17 και κοινοποιηθείσας στην προσφεύγουσα, ζητώντας από αυτή να διαβιβάσει την απόφαση σε τρίτους αποδέκτες, συγκεκριμένα στη Siderca και στη Techint Group.

15 Ο δεύτερος λόγος αφορά επίσης παραβίαση ουσιωδών τύπων, κατάχρηση εξουσίας και παραβίαση της Συνθήκης και των κανόνων των σχετικών με την εφαρμογή της. Η προσφεύγουσα υπογραμμίζει σχετικώς ότι η Επιτροπή δεν έχει την αρμοδιότητα να της επιβάλει χρηματική ποινή, δυνάμει του άρθρου 16, παράγραφος 1, στοιχείο γ', του κανονισμού 17, ούτε, κατά συνέπεια, να τη θεωρεί ως εις ολόκληρο ευθυνόμενη στην περίπτωση που η Siderca και/ή Techint Group δεν παράσχουν πληροφορίες ως απάντηση στην προσβαλλόμενη

απόφαση. Δεν δικαιούται, επίσης, να χρησιμοποιεί μια τέτοια χρηματική ποινή προς εξαναγκασμό της προσφεύγουσας να διαβιβάσει στη Siderca και/ή στη Techint Group αντίγραφο της προσβαλλομένης αποφάσεως.

16 Ο τρίτος λόγος αφορά παραβίαση του άρθρου 190 της Συνθήκης. Η προσφεύγουσα υποστηρίζει ότι η προσβαλλόμενη απόφαση είναι ασυνεπής, αντιφατική και ανεπαρκώς αιτιολογημένη. Υποστηρίζει ότι καίτοι η Επιτροπή θεωρεί τη Siderca, την Techint Group και την προσφεύγουσα ως ενιαία επιχείρηση ως προς την κοινοποίηση της αιτήσεως παροχής πληροφοριών, εντούτοις τις θεωρεί ως χωριστές επιχειρήσεις ως προς την ευθύνη και την επιβολή των χρηματικών ποινών. Είναι επίσης αλυσιτελής η αιτιολογία της προσβαλλομένης αποφάσεως που αναφέρεται στο δικαίωμα της Επιτροπής να υποχρεώσει την προσφεύγουσα να διαβιβάσει την απόφαση στους υπόλοιπους αποδέκτες.

17 Ο τέταρτος λόγος αφορά παραβίαση ουσιωδών τύπων της Συνθήκης και των κανόνων που αφορούν την εφαρμογή της. Η προσφεύγουσα υποστηρίζει σχετικώς ότι με την προσβαλλόμενη απόφαση η Επιτροπή επιχειρεί να καθορίσει το ποσό της χρηματικής ποινής σε επίπεδο υψηλότερο από εκείνο που επιτρέπει το άρθρο 16, παράγραφος 1, του κανονισμού 17. Παρατηρεί σχετικώς ότι το άρθρο 2 της προσβαλλομένης αποφάσεως επιβάλλει χρηματική ποινή συνολικού ύψους 3 000 ECU ανά ημέρα, ενώ, καθόσον η Επιτροπή θεωρεί την προσφεύγουσα, την Techint Group και τη Siderca ως ενιαία επιχείρηση, το ανώτατο ποσό της χρηματικής ποινής δεν δύναται να υπερβαίνει, δυνάμει του άρθρου 16, παράγραφος 1, του κανονισμού 17, τα 1 000 ECU.

18 Η προσφεύγουσα σημειώνει ότι με την επιστολή της 7ης Νοεμβρίου 1997 παρέσχε συμπληρωματικές πληροφορίες ως απάντηση στην προσβαλλόμενη απόφαση, επιδεικνύοντας πνεύμα συνεργασίας με την Επιτροπή στο πλαίσιο της έρευνας που αυτή διεξήγαγε. Από τη βεβαίωση παραλαβής της από 7 Νοεμβρίου 1997 επιστολής της, την οποία η Επιτροπή της ταχυδρόμησε στις 19 Νοεμβρίου 1997, καθώς και από την έκτοτε έλλειψη αντιδράσεως εκ μέρους της,

η προσφεύγουσα συνήγαγε το συμπέρασμα ότι η Επιτροπή θεώρησε πλέον ότι η προσφεύγουσα απάντησε πλήρως στις ερωτήσεις αριθ. 1, στοιχείο β', αριθ. 3, στοιχείο β', και αριθ. 8.

19 Η Επιτροπή παρατηρεί, πρώτον, ότι η προσφεύγουσα δεν ζητεί ακύρωση του άρθρου 1 της προσβαλλομένης αποφάσεως ούτε προσβάλλει το τμήμα της αποφάσεως που αφορά τη χρηματική ποινή που θα της επιβληθεί αν δεν παράσχει τις αιτούμενες πληροφορίες. Συνεπώς, η προσφυγή στρέφεται, αφενός μεν, κατά του ότι η προσβαλλόμενη απόφαση κοινοποιήθηκε στην Techint Group και στη Siderca στη διεύθυνση της προσφεύγουσας, υποχρεώνοντάς την να τους τη διαβιβάσει, και, αφετέρου, κατά του ότι η προσβαλλόμενη απόφαση τη θεωρεί εις ολόκληρο υπεύθυνη των χρηματικών ποινών εις βάρος της Techint Group και της Siderca.

20 Κατόπιν, χωρίς τυπικώς να προβάλει ένσταση απαραδέκτου κατά την έννοια του άρθρου 114 του Κανονισμού Διαδικασίας, η Επιτροπή αμφισβητεί το παραδεκτό της προσφυγής, τόσο καθόσον δι' αυτής σκοπείται η ακύρωση του άρθρου 2 της προσβαλλομένης αποφάσεως όσο και καθόσον σκοπείται η ακύρωση του άρθρου 4 της αποφάσεως αυτής.

21 Καθόσον αφορά το κύρος του άρθρου 2 της προσβαλλομένης αποφάσεως, η προσφυγή δεν είναι λυσιτελής και, εν πάση περιπτώσει, είναι πρόωρη, καθόσον το άρθρο αυτό δεν επιβάλει καμία υποχρέωση ούτε καταλογίζει ευθύνη, εκτελεστού χαρακτήρα, εις βάρος της προσφεύγουσας, ούτε, εξάλλου, εις βάρος των Techint Group και Siderca. Η Επιτροπή διευκρινίζει, σχετικώς, ότι δεν έχει ακόμη οριστικώς επιβάλει χρηματική ποινή στην παρούσα υπόθεση, σύμφωνα με τις διατάξεις του κανονισμού 17. Οι διατάξεις αυτές προσδιορίζουν τα διάφορα στάδια της διαδικασίας συλλογής πληροφοριών. Η διαδικασία αυτή κινείται με την αίτηση παροχής πληροφοριών, βάσει του άρθρου 11, παράγραφος 3, του κανονισμού 17, και συνεχίζεται, στην περίπτωση που μια επιχείρηση δεν παράσχει τις αιτούμενες πληροφορίες εντός της ταχθείσας από την Επιτροπή προθεσμίας ή δεν τις παράσχει πλήρως, με τη λήψη αποφάσεως δυνάμει του άρθρου 11, παράγραφος 5, του κανονισμού 17 επιβάλλουσας την υποχρέωση παροχής αυτών των πληροφοριών. Κατά την Επιτροπή, η απόφαση αυτή

προσδιορίζει τις αιτούμενες πληροφορίες, τάσσει μια εύλογη προθεσμία εντός της οποίας πρέπει να παρασχεθούν οι πληροφορίες, επισημαίνει τις κυρώσεις που προβλέπουν τα άρθρα 15, παράγραφος 1, στοιχείο β, και 16, παράγραφος 1, στοιχείο γ', σε περίπτωση μη συμμορφώσεως και κάνει μνεια της δυνατότητας προσφυγής ενώπιον του Δικαστηρίου κατά μιας τέτοιας αποφάσεως.

22 Η Επιτροπή μπορεί, βάσει του άρθρου 16, παράγραφος 1, στοιχείο γ', του κανονισμού 17, να επιβάλει χρηματική ποινή ίση προς 50 έως 1 000 ECU ανά ημέρα, είτε με την απόφαση την επιβάλλουσα την υποχρέωση παροχής πληροφοριών είτε με μεταγενέστερη απόφαση. Πάντως, η τυχόν επιβολή χρηματικής ποινής δεν έχει άμεσο αποτέλεσμα. Ο εκτελεστός χαρακτήρας της επιβολής χρηματικής ποινής μπορεί να προκύψει από νέα απόφαση, λαμβανόμενη βάσει του άρθρου 16 του κανονισμού 17, η οποία θα καθορίζει το ύψος της χρηματικής ποινής. Μόνον η δεύτερη αυτή απόφαση είναι εκτελεστή. Ομοίως, οι διαδικαστικές προϋποθέσεις που προβλέπει ο κανονισμός 17 πρέπει να συντρέχουν πριν από τη λήψη της δεύτερης αυτής αποφάσεως. Συγκεκριμένα, η Επιτροπή πρέπει να κοινοποιήσει στην επιχείρηση τις αιτιάσεις, επισημαίνοντάς της ότι δεν παρέσχε τις αιτηθείσες πληροφορίες, να ακούσει τις παρατηρήσεις της επιχειρήσεως και να ζητήσει τη γνώμη της συμβουλευτικής επιτροπής (βλ. απόφαση του Δικαστηρίου της 21ης Σεπτεμβρίου 1989, 46/87 και 227/88, Hoechst κατά Επιτροπής, Συλλλογή 1989, σ. 2859, σκέψεις 51 έως 58).

23 Συνεπώς, στο πλαίσιο αποφάσεως εκδοθείσας βάσει των άρθρων 11, παράγραφος 5 και 16, παράγραφος 1, του κανονισμού 17, διάταξη όπως αυτή της παραγράφου 2 της προσβαλλομένης αποφάσεως έχει απλώς προκαταρτικό χαρακτήρα, αποτελούσα κατά κάποιο τρόπο προειδοποίηση απευθυνόμενη στην οικεία επιχείρηση.

24 Εξάλλου, δεδομένου ότι η ανακοίνωση των αιτιάσεων δεν συνιστά πράξη δυνάμενη να προσβληθεί βάσει του άρθρου 173 της Συνθήκης, η Επιτροπή υπογραμμίζει ότι το άρθρο 2 της προσβαλλομένης αποφάσεως, η οποία, στην εξέλιξη της διαδικασίας, προηγείται της ανακοινώσεως των αιτιάσεων, δεν μπορεί επίσης, κατά μείζονα λόγο, να προσβληθεί.

25 Κατά το μέτρο που η προσφυγή αφορά το άρθρο 4 της προσβαλλομένης αποφάσεως, η Επιτροπή παρατηρεί ότι αυτό δεν επηρεάζει την προσφεύγουσα, καθόσον δεν έχει καμία πρακτική συνέπεια γι' αυτήν, οποιοδήποτε κι αν είναι το κύρος που θα αναγνωριστεί στην κοινοποίηση προς τις Techint Group και Siderca.

26 Η Επιτροπή τονίζει, κατ' αρχάς, ότι κοινοποίησε την προσβαλλόμενη απόφαση στις Techint Group και Siderca στη διεύθυνση που θεωρεί ότι έχουν εντός της Κοινότητας, δηλαδή στην έδρα της προσφεύγουσας. Τονίζει, στη συνέχεια, ότι αν θεωρηθεί ότι η αμφισβητούμενη κοινοποίηση είναι έγκυρη, η μη παροχή εκ μέρους των Techint Group και Siderca των αιτουμένων με την προσβαλλόμενη απόφαση πληροφοριών δεν μπορεί να έχει πρακτικές συνέπειες για την προσφεύγουσα πριν από την ολοκλήρωση της διαδικασίας που εκτέθηκε ανωτέρω στη σκέψη 22 και την έκδοση της αποφάσεως της καθορίζουσας οριστικώς τη χρηματική ποινή για τις Techint Group και Siderca. Τέλος, αν θεωρηθεί ότι η κοινοποίηση αυτή δεν είναι έγκυρη, η Επιτροπή υποστηρίζει ότι οι Techint Group και Siderca δεν θα υποχρεούνται να παράσχουν τις αιτούμενες πληροφορίες, πράγμα που επίσης δεν θα έχει συνέπειες για την προσφεύγουσα. Πράγματι, αν η Επιτροπή δεν μπορεί να επιβάλει χρηματική ποινή στις Techint Group και Siderca, δεν μπορεί και η προσφεύγουσα να θεωρηθεί ως εις ολόκληρον υπεύθυνη.

Εκτίμηση του Πρωτοδικείου

27 Από το σύνολο των επιχειρημάτων της προσφεύγουσας προκύπτει ότι αυτή ζητεί, κατ' ουσίαν, την ακύρωση του άρθρου 2 της προσβαλλομένης αποφάσεως καθόσον βάσει αυτής της διατάξεως θεωρείται εις ολόκληρον υπεύθυνη για τη χρηματική ποινή των Techint Group και Siderca, καθώς και την ακύρωση του άρθρου 4 της προσβαλλομένης αποφάσεως, καθόσον η σημειούμενη σ' αυτό διεύθυνση για την κοινοποίηση προς τις Techint Group και Siderca είναι η διεύθυνση της προσφεύγουσας.

28 Προκύπτει, επίσης, ότι η προσφεύγουσα δεν ζητεί την ακύρωση του άρθρου 1 της προσβαλλομένης αποφάσεως που τη διατάσσει να παράσχει τις αιτούμενες πληροφορίες στις ερωτήσεις αριθ. 1, στοιχείο β', αριθ. 3, στοιχείο β', και αριθ. 8, οι οποίες μνημονεύονται στο παράρτημα 1 του δικογράφου της προσφυγής.

29 Αναφορικά με το άρθρο 2 της προσβαλλομένης αποφάσεως, επιβάλλεται να τονιστεί ότι, κατά το άρθρο 173 της Συνθήκης, προσφυγή ακυρώσεως χωρεί κατά των πράξεων του Συμβουλίου και της Επιτροπής εκτός των συστάσεων ή των γνωμών. Η εν λόγω προσφυγή έχει ως σκοπό να εξασφαλίσει, σύμφωνα με τις διατάξεις του άρθρου 164 της Συνθήκης, την τήρηση του δικαίου κατά την ερμηνεία και την εφαρμογή της Συνθήκης, θα ήταν δε αντίθετη προς τον σκοπό αυτό μια συσταλτική ερμηνεία των προϋποθέσεων παραδεκτού της προσφυγής, η οποία θα περιόριζε το πεδίο εφαρμογής της μόνο στις κατηγορίες των πράξεων που αναφέρονται στο άρθρο 189 της Συνθήκης. Συνεπώς, προκειμένου να διαπιστωθεί αν τα εν λόγω μέτρα συνιστούν πράξεις κατά την έννοια του άρθρου 173, είναι αναγκαίο να εξεταστεί η ουσία τους. Σύμφωνα με την πάγια νομολογία του Δικαστηρίου, συνιστά πράξη ή απόφαση, η οποία δύναται να αποτελέσει αντικείμενο προσφυγής ακυρώσεως κατά την έννοια του άρθρου 173, κάθε μέτρο του οποίου τα έννομα αποτελέσματα είναι δεσμευτικά και ικανά να επηρεάσουν τα συμφέροντα του προσφεύγοντος, μεταβάλλοντας κατά τρόπο σαφή τη νομική του θέση. (βλ. απόφαση του Δικαστηρίου της 11ης Νοεμβρίου 1981, 60/81 IBM κατά Επιτροπής, Συλλογή 1981, σ. 2369, σκέψεις 8 και 9).

30 Εξάλλου, κατά τη νομολογία, ο καθορισμός των χρηματικών ποινών δυνάμει του άρθρου 16 του κανονισμού 17 διενεργείται κατ' ανάγκη σε δύο φάσεις. Με μια πρώτη απόφαση, περί της οποίας γίνεται μνεία στην παράγραφο 1 του εν λόγω άρθρου, η Επιτροπή επιβάλλει χρηματική ποινή ύψους ορισμένων λογιστικών μονάδων ανά ημέρα καθυστερήσεως από την ημερομηνία που αυτή ορίζει. Η απόφαση αυτή, δεδομένου ότι δεν καθορίζει το συνολικό ύψος της χρηματικής ποινής, δεν μπορεί να εκτελεστεί. Ο οριστικός καθορισμός του εν λόγω ύψους δεν μπορεί να γίνει παρά με νέα απόφαση (βλ. απόφαση Hoechst κατά Επιτροπής, προαναφερθείσα, σκέψη 55).

31 Επομένως, εφόσον δεν παράγει δεσμευτικές έννομες συνέπειες, η απόφαση περί της οποίας γίνεται μνεία στο άρθρο 16, παράγραφος 1, του κανονισμού 17, περί επιβολής χρηματικής ποινής ύψους ορισμένων λογιστικών μονάδων ανά ημέρα καθυστερήσεως από την ημερομηνία που αυτή ορίζει, δεν συνιστά πράξη δυνάμενη να προσβληθεί.

32 Πράγματι, η απόφαση αυτή συνιστά ένα από τα στάδια της διαδικασίας στο πλαίσιο της οποίας η Επιτροπή μπορεί ενδεχομένως να λάβει απόφαση ορίζουσα οριστικώς το συνολικό ποσό της χρηματικής ποινής, η οποία και θα αποτελούσε εκτελεστό τίτλο. Πριν εκδώσει αυτή την απόφαση, η Επιτροπή οφείλει, πάντως, να τηρήσει ορισμένες διαδικαστικές υποχρεώσεις. Οφείλει να προβεί σε ανακοίνωση αιτιάσεων προς την οικεία επιχείρηση, να ακούσει τις παρατηρήσεις της και να ζητήσει τη γνώμη της συμβουλευτικής επιτροπής συμπράξεων και δεσποζουσών θέσεων, ώστε τόσο η επιχείρηση όσο και η συμβουλευτική επιτροπή να μπορούν να καταστήσουν λυσιτελώς γνωστή την άποψή τους όσον αφορά όλα τα στοιχεία που λαμβάνονται υπόψη από την Επιτροπή για την επιβολή της χρηματικής ποινής και τον καθορισμό του οριστικού της ύψους (βλ. απόφαση Hoechst κατά Επιτροπής, προαναφερθείσα, σκέψη 56).

33 Στην προκειμένη περίπτωση, το άρθρο 2 της προσβαλλομένης αποφάσεως επιβάλλει χρηματικές ποινές ύψους 1 000 ECU ανά ημέρα καθυστερήσεως από της λήξεως της προθεσμίας 30 ημερών από της κοινοποιήσεως της προσβαλλομένης αποφάσεως. Συνεπώς, η περιεχόμενη στο άρθρο αυτό απόφαση είναι εκείνη που επιβάλλει χρηματική ποινή, δυνάμει του άρθρου 16, παράγραφος 1, του κανονισμού 17, και όχι αυτή η οποία καθορίζει οριστικώς το συνολικό ύψος της χρηματικής ποινής.

34 Επομένως, το άρθρο 2 της προσβαλλομένης αποφάσεως δεν παράγει δεσμευτικές έννομες συνέπειες επιβάλλοντας χρηματικές ποινές.

35 Επομένως, κατά μείζονα λόγο δεν παράγει δεσμευτικές έννομες συνέπειες με τη δεύτερη παράγραφό του ορίζοντας ότι η προσφεύγουσα είναι εις ολόκληρο υπεύθυνη των χρηματικών ποινών που βαρύνουν τις Techint Group και Siderca.

Μόνο η τυπική επανάληψη αυτής της παραγράφου σε ενδεχόμενη μεταγενέστερη απόφαση ορίζουσα οριστικώς το συνολικό ποσό αυτών των χρηματικών ποινών μπορεί να παραγάγει δεσμευτικές έννομες συνέπειες. Πάντως, η έκδοση μιας τέτοιας αποφάσεως προϋποθέτει την εκπλήρωση ορισμένων διαδικαστικών υποχρεώσεων (βλ. ανωτέρω, σκέψη 32).

36 Συνεπώς, τα σχετικά με το άρθρο 2 της προσβαλλομένης αποφάσεως αιτήματα δεν έχουν ως αντικείμενο απόφαση δυνάμενη να προσβληθεί. Είναι, επομένως, προδήλως απαράδεκτα.

37 Όσον αφορά τα αιτήματα τα σχετικά με το άρθρο 4 της προσβαλλομένης αποφάσεως, πρέπει να τονιστεί ότι, κατά το άρθρο 191, παράγραφος 3, της Συνθήκης, οι αποφάσεις, όπως αυτές για τις οποίες πρόκειται στην παρούσα υπόθεση, «κοινοποιούνται στους αποδέκτες τους και αποκτούν ενέργεια με την κοινοποίησή τους».

38 Από τη νομολογία προκύπτει ότι το σύστημα αυτό δεν μπορεί να τροποποιηθεί με το άρθρο 4 της προσβαλλομένης αποφάσεως, και ότι, επομένως, το άρθρο αυτό δεν μπορεί να βλάψει την προσφεύγουσα (βλ. απόφαση του Δικαστηρίου της 14ης Ιουλίου 1972, 48/69 ICI κατά Επιτροπής, Συλλογή τόμος 1972-1973, σ. 99, σκέψεις 36 έως 38).

39 Οι τυχόν πλημμέλειες κατά τη διαδικασία κοινοποιήσεως μιας αποφάσεως είναι εξωτερικές σε σχέση με την πράξη και επομένως δεν μπορούν να την καταστήσουν άκυρη. Οι πλημμέλειες αυτές μπορούν υπό ορισμένες περιστάσεις να εμποδίσουν την έναρξη της προθεσμίας ασκήσεως προσφυγής καθόσον, δυνάμει του άρθρου 173, πέμπτο εδάφιο, της Συνθήκης, η προθεσμία ασκήσεως των προσφυγών ακυρώσεως κατά των ατομικών πράξεων της Επιτροπής αρχίζει από της κοινοποιήσεως της πράξεως στον προσφεύγοντα ή, ελλείψει

κοινοποιήσεως, από την ημέρα κατά την οποία ο προσφεύγων έλαβε γνώση της πράξεως (βλ. απόφαση ICI κατά Επιτροπής, προαναφερθείσα, σκέψεις 39 έως 41). Αυτό, πάντως, δεν συμβαίνει στην παρούσα υπόθεση όπου δεν αμφισβητείται ότι η προσβαλλόμενη απόφαση κοινοποιήθηκε στην προσφεύγουσα και ότι αυτή, εμπροθέσμως, έκανε χρήση του δικαιώματος προσφυγής.

40 Υπό τις περιστάσεις αυτές, το γεγονός ότι στο άρθρο 4 της προσβαλλομένης αποφάσεως η Επιτροπή σημείωσε τη διεύθυνση της προσφεύγουσας ως διεύθυνση κοινοποιήσεως της προσβαλλομένης αποφάσεως για τις Techint Group και Siderca δεν συνεπάγεται, αυτό καθεαυτό, υποχρέωση της προσφεύγουσας να τους διαβιβάσει την απόφαση. Αν, όπως υποστηρίζει η προσφεύγουσα, η κοινοποίηση της προσβαλλομένης αποφάσεως στις Techint Group και Siderca στην έδρα της προσφεύγουσας θεωρηθεί αντικανονική, η απόφαση απλώς δεν θα παραγάγει συνέπειες έναντι αυτών.

41 Όσον αφορά το ότι, δυνάμει της παραγράφου 2 του άρθρου 2 της προσβαλλομένης αποφάσεως, η προσφεύγουσα είναι εις ολόκληρο υπεύθυνη για τις επιβαλλόμενες στις Techint Group και Siderca χρηματικές ποινές, αρκεί να υπομνηστεί ότι η παράγραφος αυτή δεν παράγει δεσμευτικές έννομες συνέπειες (βλ. ανωτέρω σκέψη 35).

42 Συνεπώς, το ζήτημα αν υπάρχουν πλημμέλειες αναφορικά με την κοινοποίηση της προσβαλλομένης αποφάσεως στις Techint Group και Siderca δεν μπορεί να προβληθεί λυσιτελώς στο πλαίσιο της παρούσας προσφυγής. Πράγματι, το ζήτημα αυτό θα μπορούσε να προβληθεί λυσιτελώς μόνον αν έπρεπε να καθοριστεί αν η προσβαλλόμενη απόφαση κοινοποιήθηκε εγκύρως στις Techint Group και Siderca και αν έπρεπε, ενδεχομένως, να προσδιοριστεί ο χρόνος ενάρξεως της προθεσμίας για την εκ μέρους τους άσκηση προσφυγής κατά της προσβαλλομένης αποφάσεως βάσει του άρθρου 173 της Συνθήκης.

43 Συνεπώς, η προσφεύγουσα δεν έχει συμφέρον να επιδιώξει την ακύρωση του άρθρου 4 της προσβαλλομένης αποφάσεως καθόσον αυτή σημειώνει τη διεύθυνση της προσφεύγουσας ως διεύθυνση κοινοποιήσεως για τις Techint Group και Siderca.

44 Συνεπώς, το αίτημα ακυρώσεως του άρθρου 4 της προσβαλλομένης αποφάσεως, καθόσον η διεύθυνση για την κοινοποίηση προς τις Techint Group και Siderca που σημειώνεται σ' αυτήν είναι η διεύθυνση της προσφεύγουσας, είναι προδήλως απαράδεκτο.

45 Εκ των ανωτέρω προκύπτει ότι η προσφυγή πρέπει να απορριφθεί στο σύνολό της ως προδήλως απαράδεκτη, σύμφωνα με το άρθρο 111 του Κανονισμού Διαδικασίας.

Επί των δικαστικών εξόδων

46 Κατά το άρθρο 87, παράγραφος 2, του Κανονισμού Διαδικασίας, ο ηττηθείς διάδικος καταδικάζεται στα δικαστικά έξοδα, εφόσον υπάρχει σχετικό αίτημα. Δεδομένου ότι η προσφεύγουσα ηττήθηκε και η Επιτροπή έχει ζητήσει την καταδίκη της, πρέπει να καταδικαστεί η προσφεύγουσα στα δικαστικά έξοδα.

Για τους λόγους αυτούς,

ΤΟ ΠΡΩΤΟΔΙΚΕΙΟ (τέταρτο τμήμα)

διατάσσει:

1) Απορρίπτει την προσφυγή ως προδήλως απαράδεκτη.

2) Καταδικάζει την προσφεύγουσα στα δικαστικά έξοδα.

Λουξεμβούργο, 24 Ιουνίου 1998.

Ο Γραμματέας
H. Jung

Η Πρόεδρος
P. Lindh